

Bemærkninger til forslaget

Begrundelse

Rapporten »Velfærdsproblemer hos de danske søer« dokumenterer en lang række velfærdsproblemer for de danske søer. Oplysningerne er alarmerende, og enkelte hovedtal fra rapporten om de 1,13 mio. søer viser bl.a.:

- De drægtige søer sulter. De får kun halvdelen af, hvad de kunne spise, hvis de havde fri adgang til foder. De drægtige søer er konstant sultne.
- 56 pct. af søerne har mavesår eller mavesårrelaterede maveforandringer.
- 25 pct. af alle selvdøde dyr døde af organdrejninger. Organdrejninger er en pludselig drejning af de indre organer, hvorved soen dør af enten indre blødninger eller cirkulationsforstyrrelser.
- Benproblemer er den hyppigste årsag til selvdøde søer eller at søer bliver aflivet. Skader på benene kan føre til halten, og det er forbundet med store smerter.
- 12 pct. af søerne kommer aldrig til slagtning, men sendes til destruktion. Dette tal er kraftigt stigende. I 1998 var det kun ca. 4 pct., der blev sendt til destruktion. Søerne er selvdøde eller aflivet bl.a. på grund af sygdomme og benproblemer.
- Alt for mange syge søer bliver ikke behandlet. Det understreges også af den seneste opgørelse fra fødevareregionernes velfærdskontrol.
- Søerne er for store til at være i både fareboksene og hvile/ædeboksene. Søerne er siden 1986 blevet ca. 10 pct. længere og bredere og næsten 30 pct. tungere. Men størrelsen på boksene er ikke øget i samme takt, så søerne kan derfor ikke være i bl.a. fareboksen.
- Op til 30 pct. af søerne bliver udsat for bid i skamlæberne.

Eksemplerne understreger nødvendigheden af at igangsætte initiativer, der præciserer den gældende lovgivning. Loven skal være præcis og ikke åben for fortolkning, så det sikres, at loven virker efter hensigten. F.eks. skal svinestaldene ifølge gældende lovgivning være indrettet således, at hvert svin kan lægge sig

samt hvile og rejse sig uden besvær. Rapporten »Velfærdsproblemer hos de danske søer« dokumenterer imidlertid klart, at fare- og æde/hvilebokse til søer er alt for små til, at søerne kan lægge sig samt hvile og rejse sig uden besvær.

Ad 1

I stalde etableret efter den 15. maj 2003 skal drægtige søer have adgang til en tilstrækkelig mængde halm eller andet manipulerbart materiale, der kan opfylde deres behov for beskæftigelses- og rodemateriale. I eksisterende stalde skal kravet dog først opfyldes fra den 1. januar 2013. Lovens formulering er åben for fortolkninger, idet det ikke er angivet, hvad der udgør en tilstrækkelig mængde, ligesom det heller ikke anføres, hvornår søernes behov anses for opfyldt.

Lovkravet tolkes ifølge Landsudvalget for Svin således, at kravet om adgang til rodematerialer er opfyldt i stalde, hvor der tildeles halm som strøelse på det fast eller drænede gulv, og halmen på gulvet kan på en og samme gang opfylde kravet om permanent adgang til rode- og beskæftigelsesmaterialer, kravet om halm som fodermiddel, der kan give mæthed til næste fodring, og kravet om et strøet leje.

Eksempler fra systemer med begrænset brug af halm (dvs. ikke dybstrøelse) viser, at der bruges mellem 60 og 300 g halm per stiplads om dagen, hvilket må anses for en meget begrænset mængde, som kun svarer til, hvad søerne æder på kort tid. Det forekommer derfor usandsynligt, at halmtildeling i disse størrelsesordnere på en og samme tid kan opfylde kravet om permanent adgang til rode- og beskæftigelsesmaterialer, kravet om halm som fodermiddel, der kan give mæthed til næste fodring, og kravet om et strøet leje.

Drægtige søer skal derfor dagligt have tildelt minimum ½ kg halm pr. so.

Ad 2

Avlen for tilvækst og kødprocent hos slagtesvin har medført, at søer siden 1986 er blevet omkring 10 pct. længere og bredere og næsten 30 pct. tungere. 95 pct.